Nr. 121. Poznan, piątek 21. października 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na listopad 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 36 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 60 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1520.
Drukarnia; Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

Pożyczka zagraniczna a przemysł drzewny.

Doniosły fakt uzyskania pożyczki zagranicznej, mającej na celu stabilizację naszej waluty jest żywo komentowany w łonie Rządu niemniej też w sferach przemysłowych kraju. Na łamach pism krajowych bez względu na ich kierunek polityczny i przynależność partyjną, ukazały się liczne artykuły, omawiające korzyści pod względem ekonomicznym i gospodarczym, jakie osiągniemy przez podpisanie umowy pożyczkowej z amerykańskiem konsorcjom bankowem.

Istotnie, z chwilą uzyskania pożyczki zagranicznej, perspektywa naszego życia gospodarczego ukształtuje się niechybnie na realnym podłożu. Pewne ugrupowania społeczne, patrzące dotąd na stabilizacyjne wysiłki rządu bardzo pesymistycznie, uważając je poniekąd za syzyfowe prace, siłą faktu zmienią kierunek widzenia chociażby z tej przyczyny, że obcy nam, zagraniczni finansiści przez udzielenie pożyczki, dobitnie wyrażają zaufanie do naszej przyszłości polityczno-gospodarczej.

Zbędnem jest chyba wymienić, że współpraca szerokich warstw społeczeństwa z Rządem jest nietylko wskazaną lecz nieodzowną.

Rząd, mając silne oparcie w łonie narodu, będzie w stanie realizować liczne projekty reform z dziedziny życia gospodarczego kraju. Nasi najbliżsi sąsiedzi, aczkolwiek niezbyt przyjaznie do nas usposobieni, stwierdzają, że Polsce udało się (?) przetrwać kilkuletni kryzys finansowy i obecnie są wszelkie widoki na zażegnanie niekorzystnych konsekwencji poprzednich błędów.

Nie sposób wyliczyć tych wszystkich korzyści, jakie uzyskamy z tytułu naprawy naszego aparatu gospodarczego oraz uzdrowienia stosunków handlowych, wypływających z tej dziedziny (ż y c i a p a ń s t w o w e g o.)

Niniejszy artykuł ma na celu poruszenie ze wszechmiar aktualnej kwestji, dotyczącej naszego przemysłu drzewnego w związku z uzyskaniem amerykańskiej pożyczki stabilizacyjnej. Nieraz już wskazywano na błędną politykę eksportową oraz wynikające stąd konsekwencje, które ujemnie wpływają na stan naszego bilansu handlowego.

Kwestją niecierpiącą zwłoki jest nadal jeszcze potrzeba uregulowania naszego eksportu drzewnego, skierowanego na Zachód, zwłaszcza do Niemiec jak również do Anglji, gdzie zdobywamy, aczkolwiek stopniowo, ważną placówkę na tamtejszych rynkach drzewnych. Przeważa wywóz surowego drewna i w tem właśnie tkwi jądro wadliwej polityki eksportowej naszego przemysłu drzewnego, gdyż wywożąc surowiec za granicę, utrudnia się rozwój rodzimego przemysłu tartacznego, a w rezultacie zwiększa się bezrobocie.

Obecnie uzasadnione są przypuszczenia, że sprawa eksportu weźmie inny, korzystniejszy obrót, ponieważ Rząd będzie w stanie udzielić sferom przemysłowym znaczniejszych, długoterminowych kredytów na cele budowlane.

Wogóle podnieść należy fakt, że kwestja budowlana jest u nas niestety zaniedbaną, a wypływa to z tego, że brak odpowiednich funduszów inwestycyjnych czynił ją poniekąd nieaktualną, aczkolwiek w istocie swej posiada dla naszego kraju, zniszczonego przez długie wojny, nader ważne znaczenie. Ożywienie ruchu budowlanego w Polsce przyczyni się do ograniczenia wywozu zagranicę drewna w stanie surowym jak również materjałów tartych, natomiast rozwijając się należycie nasz przemysł tartaczny, osiągnie właściwy poziom wytwórczości, wzbudzi zainteresowanie zagranicą, co umożliwi mu do zaangażowania w swoich przedsiębiorstwach obcych kapitałów inwestycyjnych.

Już dziś prasa niemiecka alarmuje o zwyżce cen na rynkach drzewnych, które są w coraz to mniejszej ilości zaopatrywane w polski surowiec leśny. Jednakowoż dane statystyczne stwierdzają dobitnie, że polski przemysł drzewny nie zmniejszył eksportu drewna, lecz brak materjału drzewnego tłómaczy się zwiększeniem konsumcji tegoż w Niemczech, wzmożeniem produkcji w przemyśle papierniczym oraz w zakładach fabrycznych celulozy. Jak wiadomo Niemcy na zasadzie T r a k t a t u W e r s a l s k i e g o obowiązani są w najbliższym czasie dostarczyć Francji znaczną ilość wyrobów papierniczych.

Odnośnie drzewa tartego, stwierdzają Niemcy, że takowy nadchodzi z Polski w znacznie zmniejszonej ilości, co zaś dotyczy cen na ten materjał, to podnieść należy, że ujawniła się tendencja wybitnie zwyżkowa, co się tłumaczy polityką kontygentową rządu niemieckiego.

Nie mając ustabilizowanej waluty, nie mogliśmy śmiało dyktować warunków zagranicznym kontrahentom i zależni byliśmy od konjunktur na rynkach europejskich.

Wytworzył się chaos w polityce eksportowej, który nie korzystnie odbił się na wewnętrznych rynkach drzewnych, dając wyraz w nienormalnem ukształtowaniu się cen. Zaznaczyć wypada w tej materji, że katastrofalna powódź w Małopolsce Wschodniej znacznie przyczyniła się do pewnej dezorjentacji na krajowych rynkach drzewnych.

Nasuwa się pytanie czy w związku z uzyskaniem pożyczki stabilizacyjnej, powyższe niedomagania naszego przemysłu drzewnego będą usunięte?

Przedewszystkiem stwierdzić należy, że zasadniczo owe błędy tak w wewnętrznej gospodarce przemysłu drzewnego jak też i w polityce eksportu drewna, miały swe źródła, przeważnie jeśli nie wyłącznie, w braku odpowiednich kredytów, jako kapitałów inwestycyjnych, których skarb państwa nie był w stanie udzielić. Po wtóre jak już wspomniano, rząd, mając silne oparcie w sferach społeczeństwa i posiadając ustabilizowaną walutę, będzie mógł skutecznie przeciwstawiać się wszelkim szkodliwym dla naszego rozwoju gospodarczego zakusom naszych sąsiadów.

Dziś już należy przyjąć z uznaniem projekt rządowy (oby się ziścił!), mający na celu utrudnienie eksportu surowego drewna przez ustalenie stosunkowo znacznych opłat eksportowych, które kalkulować będą koszta wywozu surowca na równi z kosztami wywozu materjałów tartych.

Uniezależnienie się od zagranicy pod względem gospodarczym, jest czynnikiem niezmiernie ważnym dla naszego przemysłu drzewnego, jest rewelacją lepszego jutra i na nas wyłącznie leży obowiązek, żeby wspólnemi siłami i dobrą wolą, odrzuciwszy na bok wczorajsze niesnaski, przyczynić się do świetnego rozwoju życia gospodarczego kraju, pokazać raz jeszcze naszym sąsiadom, że długoletnia niewola nie wyplenia z nas inicjatywę czynu ani zdolności organizacyjnych.

Wszak posiedliśmy najważniejszy atut — kapitał w grze o lepszą przyszłość Polski, więc od nas jedynie zależy obranie właściwego kierunku w odbudowie naszej gospodarki.

Dla nas istnieje jeden zasadniczy kierunek, którym kroczyć powinniśmy — wspólna troska o dobro kraju, mając przedewszystkiem na względzie sentencję „non nobis sed patriae vivimus."

Skan.

Celowe wykorzystanie odpadków drzewnych w przemyśle tartacznym w Szwecji.

Szwedzka Akademja Nauk Inżynieryjnych poleciła inżynierowi Holyer A. Lundblod przeprowadzić badania nad sposobami racjonalnego wykorzystania odpadków drzewnych, otrzymywanych z tartaków okręgu sundswalskiego. Oto co donoszą fachowe pisma szwedzkie o rezultatach tych badań.

Z pośród aktualnych zagadnień wysuniętych przez Akademję Nauk Inżynieryjnych poza kolejnością obrad, wyłoniła się kwestja dotycząca krajowego materjału opałowego.

Jak wiadomo, istnieje stosunkowo wielka różnorodność w materjale opałowym; z pośród nich wybitne miejsca zajmują w Szwacji odpadki drzewne z tartaków, które zużytkowują się w przemyśle prawie w jednakowej ilości z węglem drzewnym, produkowanym wyłącznie w kraju. Zaznaczyć należy, że wyżej wymieniona Akademja wybrała Sundswal jako teren dla swych badań z tej racji, że okręg ten pod względem rozwoju przemysłu tartacznego jest nietylko największym w Szwecji, lecz śmiało zaliczyć go można, do najpoważniejszych na świecie, środków przemysłu tartacznego. W promieniu 20 klm. zaśrodkowano tam około 30 tartaków, 7 fabryk, produkujących celulozę oraz papiernia Matfors, należąca do Tow. Akc. Schenwik. Materjał statystyczny, dotyczący 14 największych tartaków okręgu sundswalskiego szczegółowo opracowano, a następnie użyto go jako zasadniczy punkt wyjścia w badaniach nad kwestją racjonalnego zużytkowania tartacznych odpadków drzewnych.

Owych 14 tartaków należą od sześciu różnych konsorcjum przemysłowych; co się dotyczy zaś ich siły produkcyjnej, to określa się ona na 80% całej produkcji okręgu sundswalskiego.

Wszystkie bez wyjątku fabryki celulozy oraz papiernie, dostarczyły zainteresowanym dotyczący materjał statystyczny.

Na wstępie zbadano warunki i stan produkcji przemysłu Sundswala w 1924 r., ilość zużycia energji, opału i t. d. i na podstawie tych danych, biorąc pod uwagę stopień rozwoju za czas ubiegłego roku, starano się określić perspektywy na przyszłość.

Naogół stwierdzić można, że przemysł tartaczny w ub. roku w okręgu sundswalskim jak również na północy Szwecji nie wykazał dalszego rozwoju produkcji, a nawet przeciwnie — ujawniło się pewne zmniejszenie, podczas gdy fabyki celulozy początkowo znacznie zwiększyły wytwórczość, lecz już w następnych latach zaznaczył się niewielki jej spadek, aczkolwiek siła produkcyjna stale wykazuje stosunkowo silną tendencję.

Jeżeli będziemy rostrząsać omawianą kwestję z technicznego punktu widzenia, to podnieść należy, że okręg sundswalski posiada nader korzystne warunki zużytkowania tartacznych odpadków drzewnych dla opału. Analizując powyższe twierdzenie przychodzimy do wniosku, że istotnie przemysł celulozowy zyskałby olbrzymią dogodność przez zakup odpadków drzewnych w poblizkich tartakach.

Natomiast jeśli weźmiemy pod uwagę koszta transportu odpadków i t. d. przyjdziemy do wniosku, że wartość tego materjału opałowego kalkuluje się korzystnie jedynie wówczas, jeśli takowy dostarcza się odnośnym fabrykom celulozy za pomocą kolejki napowietrznej, inny bowiem sposób transportu wymaga takich wydatków, które mogłyby pokryć koszta transportu odpowiedniej ilości angielskiego węgla drobnego o **równej sile cieplikowej**.

Przyczynę tego zjawiska tłómaczą przedewszystkiem stosunkowo niskie ceny na węgiel angielski, zwłaszcza poprzednio kiedy opłata transportowa była nadzwyczaj przystępną. To też fabryki celulozy, znacznie oddalone od tartaków, nie są w stanie wykorzystać dla swych celów tartacznych odpadków drzewnych ze względów natury czysto technicznej, wobec czego dla otrzymania niezbędnej energji zużywa się tam węgiel kamienny sprowadzany z Anglji.

W konsekwencji cena na odpadki drzewne znacznie się zmniejsza i należy spodziewać się, że z czasem zatracą one jakąkolwiek wartość i to do tego stopnia, że właściciele tartaków będą zmuszeni nawet płacić za wywóz ich z nagromadzonych miejsc.

Ogólna ilość odpadków drzewnych w omawianym rejonie określała się w 1924 r. na ca 500.000 m^3, której to ilości odpowiada ca 140.000 tonn węgla kamiennego pod względem **siły cieplikowej**.

Z całej ilości odpadków drzewnych należy zaliczyć ca 77.000 m^3 do potrzeb domowych (opał); 258.000 m^3 spotrzebowano do kotłów w przemyśle i wreszcie 225.000 m^3 użyto w charakterze surówca do wyrobu siarczanu celulozy.

Podczas wstępnych badań nad kwestją racjonalnego wykorzystania tartacznych odpadków drzewnych, rozpatrywano możliwość zastosowania ich dla otrzymania energji elektrycznej tych fabryk, które mieszczą

się w pobliżu tartaków, mając przedewszystkiem na celu uniknięcie stosunkowo znacznych opłat transportowych.

Takie wykorzystanie odpadków drzewnych nie rozstrzyga jeszcze w zasadzie omawianą kwestję, jakkolwiek zachodzi ewentualność zastosowania tego sposobu wówczas, jeśli zajdzie potrzeba zmiany siły zapędowej w odnośnym tartaku.

Z koleji rozpatrywany był projekt organizacji fabryki siarczanu celulozy, która czerpałaby surowiec wyłącznie z odpadków drzewnych. Na podstawie obliczeń stwierdzono, że taka fabryka o rocznej **sile produkcyjnej** ca 30.000 t. może być zaopatrzona w tego rodzaju surowiec jedynie przez większe tartaki; natomiast wszystkie tartaki sundswalskiego okręgu byłyby w stanie dostarczyć potrzebną ilość surowca jednej fabryce, wytwarzającej siarczan celulozy o sile ca 40.000 t. Koszta budowy takiej fabryki (30.000 tonn) wyniosłyby w przybliżeniu 8 milj. kor. szwedzkich. Do kalkulacji produkcji użyto takiego miernika cen na tartaczne odpadki drzewne, który wykazałby odnośnym tartakom zarobek ca $^3/_4$ milj. kor. szw. Fabryka siarczanu celulozy, produkująca 30.000 t. rocznie zaopatrywana w surowiec tartaczny, mogłaby przynieść przedsiębiorcom znaczne korzyści materjalne z drugiej zaś strony tego rodzaju pomysł zużytkowania odpadków drzewnych bez wątpienia najbardziej wskazanego, przyczyniłby się w znacznej mierze do zwiększenia dochodów z tartaków.

Dla tego też realizacja budowy takiej fabryki jest najbardziej zbliżoną do ostatecznego rozstrzygnięcia omawianego zagadnienia. Jak donoszą z miarodajnych źródeł, przemysłowcy tartaczni okręgu sundswalskiego żywo zajęli się tą kwestją i należy spodziewać się, że budowa fabryki siarczanu celulozy produkowanej z odpadków drzewnych będzie zrealizowaną w najbliższym czasie. Inicjatywę w tym kierunku wykazał inż. H. A. Lundblod, który w swym referacie szczegółowo opracował stronę techniczną, jak również ekonomiczną racjonalnego wykorzystania tartacznych odpadków drzewnych.

Możliwość eksportu przez Królewiec.

Znaczne transporty drewna polskiego odchodzą na rynki europejskie przez Gdańsk, który z tego tytułu jest bodaj najważniejszym punktem skoncentrowania materjałów leśnych: surowca i tartacznika.

Przemysłowcy gdańscy, aczkolwiek osięgają znaczne korzyści z pośrednictwa w transakcjach z zagranicznym przemysłem drzewnym, nie ujawniają jednak życzliwych tendencji dla naszego przemysłu drzewnego.

A należałoby p. kupcom gdańskim stanowczo pomyśleć nad omijaniem dysonansów w handlu z Polską, które często mają swe podłoże na gruncie politycznym, albowiem ustawiczne pląsanie pod muzykę niemiecką może wreszcie wyczerpać cierpliwość naszych sfer kupieckich, a w konsekwencji, utraci Gdańsk korzystne źródło dochodów.

A gdy to nastąpi wówczas eksport drewna z Polski skieruje się przez Królewiec, zwłaszcza, że dla białostockich, brzeskich i baranowieckich okręgów leśnych, kierunek ten byłby wcale korzystny.

Królewiec stał się groźnym konkurentem dla Gdańska. Wolny port stoi pod wieloma względami na wysokości swego zadania. Techniczna strona portu, mówiąc objektywnie, jest bez zarzutu. Poszczególne budowle zaopatrzone są w nowoczesne udoskonalenia. Niezależnie od tego, że omawiany port jest niedawno zbudowany, odpowiada on wszelkim wymaganiom jakie wypływają z potrzeb eksportowych.

O korzyściach eksportu przez Królewiec świadczy fakt, że płaci się za materjał transportowany przez ten port o 10 szyl. więcej, aniżeli szedłby takowy przez Gdańsk.

Istnieje tam kilka poważnych firm ekspedycyjno-transportowych, z pośród których zasługuje na szczególną uwagę firma Britisch Timber Company, która posiada szwedzkie kierownictwo. Na czele tej firmy stoi wybitny i rzetelny fachowiec p. dyr. Thunberg, który wielokrotnie ujawniał życzliwość dla rozwoju naszego przemysłu drzewnego.

Podnieść należy, że omawiana firma posiada swe filje w Polsce.

Wagonów kolejowych do przewiezienia drewna dostarczają władze niemieckie w każdej ilości, co ma wielkie znaczenie dla naszego ruchu eksportowego ze względu na zachowanie normalnego biegu w handlu oraz dotrzymania terminów dostaw.

Mamy więc wybór Gdańsk czy Królewiec. Od dobrej woli przemysłowców gdańskich oraz władz W. M. zależy jaką decyzję przyjmie polski przemysł drzewny.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNEK ANGIELKI.

Od naszego korespondenta londyńskiego).

Sezon tegoroczny skończył się, lecz nowy dotychczas się jeszcze nie rozpoczął. Z Finlandją zawarte zostały wprawdzie pierwsze kontrakty na dostawę przyszłoroczną, lecz poważniejsze transakcje są jeszcze wciąż odwlekane. Anglicy nie mogą i nie chcą zdobyć się na ceny płacone przez Niemców na rynku skandynawskim, i wobec tego stosują taktykę wyczekiwania. Zrozumiemy może to wtedy, gdy uprzytomnimy sobie, że dowozy tegoroczne były bardzo wielkie, co wynika z następującej statystyki za pierwsze dziewięć miesięcy w porównaniu z tym samym okresem ostatnich dwóch lat:

Kraj pochodzenia	Ilości importowane od I—IX			Wartość w Ł od I—IX		
	1925	1926	1927	1925	1926	1927
Materjał tarty miękki z	Loads.	Loads.	Loads.			
Rosji	499,534	349,547	690,796	2,524,258	1,553,809	3,422,028
Finlandji	958,289	909,496	1,241,743	4,258,789	3,749,284	5,296,319
Łotwy	308,022	229,806	342,141	1,411,501	996,416	1,484,927
Szwecji	649,731	563,108	637,712	3,146,081	2,548,841	2,987,042
Norwegji	95,765	80,116	102,541	509,676	389,488	508,598
Polski	**195,122**	**395,323**	**670,545**	**847,946**	**1,584,582**	**2,844,377**
Niemiec	16,877	27,138	44,661	85,822	118,313	199,951
St. Zj. A. P.	152,282	145,831	170,889	1,380,847	1,275,120	1,356,892
Kanady	268,234	175,511	239,749	1,689,596	1,145,242	1,320,872
Z innych kraj.	319,936	214,788	193,456	1,432,984	905,061	847,196
	3,463,792	3,090,664	4,334,233	17,287,500	14,266,156	20,268,184

Przypuszczać należy, że kraje skandynawskie wykonały do końca miesiąca sprawozdawczego swój tegoroczny program eksportowy do Anglji. Z zestawienia powyższego widzimy, **że Polska zeszła na trzecie miejsce**; n a p i e r w s z e m s t o i, j a k z w y k l e o t y m c z a s i e, F i n l a n d j a, n a s t ę p n i e p r z y c h o d z i R o s j a, a **dopiero na czwartem miejscu Szwecja. W porównaniu z 1926 rokiem Polska przywiozła w okresie sprawozdawczym r. b. 70 %, więcej, Finlandja 40 %, Rosja 100 %, a Szwecja tylko 10 %**. Przypuszczamy jednak nawet, że pod koniec roku sytuacja zmieni się cośkolwiek na korzyść Polski, tak, że zajmie prawdopodobnie Ona drugie miejsce. **Łączny przywóz Anglji powiększył się w tym roku w porównaniu z rokiem ubiegłym o przeszło 30 %.**

Położenie na rynku angielskim na razie jest jeszcze niewyjaśnione. Żądania skandynawskie na przyszły

rok są w dziale battensów o jakie 15—20 sh wyższe a dealsów nawet do 2 Ł i rzecz oczywista, że importerzy angielscy nie okazują zbyt wielkiej chęci czynienia zakupów po cenach tak znacznie podniesionych, gdyż rynek krajowy nie rozwija się zupełnie tak intensywnie, przynajmniej co do podwyżki. Szczególnie Finlandja nie zdobywa się na konsekwentne podtrzymanie cen. To też żądania jej są bardzo różne, a mianowicie: do Ł 13 za 7" dó Ł 13.15.

Ceny świerku skandynawskiego, sprzedawanego do Anglji, są niemal zupełnie tak wysokie jak sosny.

Ostatnie aukcje drzewa polskiego dały rezultaty stosunkowo bardzo niezadowalające. Tak np. przyniosł materjał u/s sosna 3 x 9 i 3 x 11 Ł 15.10, 3 x 7 Ł 15.2, 2½ x 7 Ł 15.10, 2 x 6 Ł 14,5, 2 x 5 Ł 13.10, u/s w lepszej jakości przyniosły za 3 x 9 Ł 17.10.

Stawki frachtowe do Anglji są wciąż jeszcze stosunkowo dość wysokie. Tak zapłacono za ładunek deals, boards i battens z dostawą prompt 42 sh za standard.

PRAGA, 17. 10. Na czeskim rynku drewna okrągłego wytworzyła się sytuacja niegewna. Wskutek masowego wywozu kloców i dłużyc do Niemiec — tartaki czeskie domagają się podwyżki opłaty wywozowej na surowiec do k. cz. 385 na 10 ton, co ma wielkie szanse wejścia w życie, to też eksporterzy drzewa okrągłego robią nieduże zakupy — obawiając się zwyżki na rynku wewnętrznym o tę właśnie opłatę od cen importowych niemieckich. Na rynku drzewa tartego popyt ze strony Niemiec w dalszym ciągu jest dobry, przy sprzedaży jednak budulca tartego — tartaki, wobec obecnych wysokich cen surowca, nie pokrywają kosztów. (A. W.)

RYNKI KRAJOWE.

LWÓW, 18. 10. W Okręgu Orawsko-Spiskim w nadleśnictwie Zubrzyca na ostatniej licytacji na drzewo uzyskano następujące ceny w zł.: świerk do 20 cm., 15,50 21 — 30 cm. 21,50 zł., — 31 — 40 cm. 23,50 zł., ponad 40 cm. 27 zł., przy odległości od stacji 30 kilometrów. Nadl. Niepołomice sosna do 20 cm. 23,85 zł., — 21 — 30 cm. 33 zł., 31 — 40 cm. 33,50 zł.

ŁUCK, 18. 10. Nadl. Rafałowice notowano drzewo 68,71% ponad taksę. Cena całych działek Nadl. Szczyrskie 103,14% ponad taksę, Sarneńskie 89,24% ponad taksę, Strzelskie 75% ponad taksę. Ceny powyższe odnoszą się do drzewa sosnowego, dębowego, olszowego i mięszanego.

BIAŁOWIEŻA, 18. 10. Na ostatniej licytacji w nadl. Oszczepskiem uzyskano następujące ceny za drzewo w gorszych gatunkach: świerk 21,20, olsza 18,80, sosna 14,24 i 17,26, sosna do 20 cm. 12,43 zł. Powyższe ceny dotyczą odległości od stacji 25 kilometrów i od rzeki 12 kilometrów. Oprócz tego notowano świerk gorszy gatunek 21,20 i olszę 27,70 odległość od rzeki 2 do 6 kilometrów. (A. W.)

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 19. 10. na żyto: r., 1927 38¼ — 38¼ zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Komunikat
Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

Zebranie powyższego Związku odbędzie się w dniu **27. października 1927 r.**, w hotelu „Britanja" Poznań, Św. Marcin 44 o godzinie 15-tej z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie,
2. Sprawozdanie Zarządu ze spraw bieżących,
3. Sprawozdanie delegatów Związku z odbytych w Warszawie konferencyj w sprawie zakazu wywozu drewna okrągłego,
4. Wolne wnioski.

Z uwagi na niezmierną ważność sprawy zawartej w punkcie 4-tym Zarząd Związku prosi wszystkich przemysłowców drzewnych zrzeszonych i nie zrzeszonych o przybycie na zebranie.

Zarząd:
(—) Lisek, prez. (—) Potoczny, sekret. (—) Paetz, skarbnik.

Notowania dewiz z dnia 20. października 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,72	47,10	43,50	—	—	—	58,10	79,555
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,42	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,40¼	—	—	—	123,75	168,92½
Belgja	5½	72.07	100 fr. belg.	—	—	58,23	34,99¾	13,92½	354,50	—	72,20	98,52
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	2,614	783	—	15,90	—	3,23	4,41
Budapeszt	6	90.67	100 pengo	—	—	73,15	27,85½	—	—	—	90,65	123,76
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	358,50	—	168,31	12,10 $^{13}/_{16}$	40,24	1025,50	—	208,55	284,48
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,12	18,08	26,81	—	—	138,95	189,55
Londyn	4½	25.22	1 funt ster.	43,43	25,02	20,383	—	4,87¼	124,10	—	25,25⅛	34,47⅛
Nowy Jork	3½	5.18	1 dolar	8,90	5,14,20	4,18,35	4,87½	—	25,47	—	5,18,45	707,15
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,—	—	16,425	124,09	3,92¾	—	—	20,25¾	27,66½
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,41	—	12,403	164,43	—	—	—	15,36½	20,95⅛
Rzym	7	100	100 l.	48,75	—	22,885	89,12	5,47	139,35	—	28,34	38,885
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	171,95	—	80,71	25,24⅛	19,29	491,25	—	—	136,39
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112,71	18,16⅞	26,95	686,50	—	139,65	190,56
Wiedeń	6½	72.936	100 szyling	125,80	—	59,05	34,51	—	—	—	73,17½	—

Wystawa Drzewna w „obróbce".

Onegdaj zebrał się komitet przygotowawczy ponownie i pod przewodnictwem r. Tabeau, podjął debaty, dotyczące faktycznego powołania do życia wystawy drzewnej.

Wicyprezydent dr. Chmielarski, jako szafarz dóbr miejskich, gorąco się bronił przed imprezą, która by mogła kosztować miasto setki tysięcy złotych, podkreślał, iż na porządku dziennym dziś jest budowa elektrowni i szpitala.

To szczelne zamykanie „kieszeni" miejskiej dało powód do dyskusji na dwa tematy: czy wystawa ma być czemś doraźnem czy stałem i gdzie ma być ulokowana. Część mówców wskazywała na „błogosławionej pamięci" teren wystawy wodnej, część na ogród Patzera, wreszcie osiedla szkoły dokształcającej i państw. przemysłowej. Zwyciężyła atoli myśl wynalezienia terenu izolowanego, któryby stale mógł służyć dla wystaw lub innych podobnych imprez, jak to jest we Lwowie, Poznaniu lub Grudziądzu. Tę myśl gorąco forsowali dyr. Gutwald, red. Sokołowski, dyr. Tombiński i dr. Wiecki.

Przeważeniu szali na korzyść stałego terenu wystawowego pomogła myśl, rzucona przez dyr. Tombińskiego, by wystawę drzewną połączyć z wystawą architektoniczną, co da możność zaangażowaniu się w tejże szeregu firmom budowlanym tak krajowym jak zagranicznym. Skoro będzie teren co do zadrzewienia i dekoracji, którego mamy solenną obietnicę ze strony Dyrekcji lasów państw., a szereg budowli parterowych wzniosą firmy architektoniczno-budowlane, pozostawałyby otwartą sprawa budynku zasadniczego przecież ani Krakowa, a nawet Bydgoszczy odrazu nie zbudowano. Budowa takiego „gmachu" mogła by być rozłożona na lata. Zbudować na razie „centrum", a skrzydła z ewentualnemi nadbudowkami piętrowemi pozostawić czasowi. Aby zaeząć, ruszyć z miejsca, a czas i wytrwałość z naszej strony zrobią swoje.

Komitet zakończył swe obrady tem, iż postanowiono znaleźć odpowiedni teren, obliczyć koszta i obmyśleć system organizacji. W tym celu wybrano komisję ściślejszą w osobach p. dyr. Tombińskiego, dr. Wieckiego, r. Raczkowskiego i przedstawiciela Izby Przem. Handl. Dziś podjęte już będą poszukiwania odpowiedniego terenu.

O ulgi dla przemysłu drzewnego Małopolski Wschodniej.

Rada naczelna związków drzewnych złożyła staraniem syndykatu interesantów w dziale drzewnym we Lwowie zainteresowanym ministerstwom, oraz komisarzowi dla spraw drzewnych Wielogłowskiemu memorjał, w którym m. i. prosi o udzielenie 6 miesięcznego moratorjum dla wszelkich świadczeń na rzecz skarbu państwa firmom przemysłu drzewnego, dotkniętym katastrofą powodzi, oraz o odroczenie na okres 10 miesięcy płatności należności za surowiec drzewny wyrąbany lub wyrąbać się mający w lasach państwowych w okresie od 1 kwietnia 1927 r. do 1 kwietnia 1928 roku. Jednocześnie prosi o automatyczne przedłużenie na dwa lata kontraktów wyrębu między skarbem państwa a firmami przemysłu drzewnego, działającemi na terenach dotkniętych powodzią.

Podwyżka taryfy drzewnej o 45 procent szkodzi wywozowi.

Wielkie wrażenie w kołach przemysłowców drzewnych eksloatujących lasy państwowe na Podkarpaciu wywołała podwyżka taryfy drzewnej o 45 proc.

Podwyżka taryfy celnej przyszła bezpośrednio po klęsce powodzi, która zerwała setki kilometrów toru kolejek leśnych, należących do firm prywatnych, zmyła mosty, uszkodziła drogi itd.

Wskutek tej polityki dyrekcji lasów państwowych wywóz materjału tartego zagranicę nie opłaca się tak, jak eksport surowca, który rośnie w zastraszający sposób

KALENDARZ TERMINOWY
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisja
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W R. D. Nr.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
24. X. 27.	11⁰⁰	Państw. Bank Rolny Wydział Parcelacyjny	w. - warsz.								114	1236	S	w celu sprzed. drzewostanu na obsz. 950 ha.
25. X. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.								112	1225	L	na sprzedaż materjałów tartych, drewna w stanie wyrob. papierówki oraz drewna opałowego.
26. X. 27.	12⁰⁰	Państw. N. Wierzchlas (kancelarja)	d.- bydgoska		II-IV	1026	357,73				119	1276	S	
27. X. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.					15,300			118	1271	L	
31. X. 27.	11³⁰	Państw. Nadl. Sieraków (kancelarja)	d. - pozn.		III-IV	794	470,94				120	1295	S	
	12⁰⁰	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.								120	1291	L	w celu sprzedaży drewna na pniu na pow. 84,32 ha.
1. XI. 27.		Zarząd Maj. Laski (kancelarja)	w. - pozn.	sosna			20000,—				116	1253	S	
3. XI. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb			309,79				120	1290	S	
8. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
15. XI. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.	sosna dąb			8250,— 2250,—				119	1288	S	(na pniu.)
22. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
6. XII. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

Państwowe Nadleśnictwo Ruda

1296

p. Górzno pow. Brodnica

sprzeda przez submisję następujące drewno użytkowe ze zrębów roku gospodarczego 1927.

Los I. Leśnictwo Górzno oddz. 163 „dąb B" 295 sztuk — 3,68 m³ I kl., 50,81 m³ II kl., 113,51 m³ III kl., 122,83 m³ IV kl. i 17,96 m³ V kl. razem 308,84 m³.

Los II. Leśnictwo Górzno oddz. 147a „dąb B" sztuk 55 — 5,66 m³ II kl., 21,57 m³ III kl., 15,12 m³ IV kl., i 0,46 m³ V kl., razem 42,81 m³.

Pisemne oferty w zalakowanych kopertach, z napisem „Submisja" należy nadesłać do dnia **5 listopada 1927.** godz. 11-tej poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności ewtl. przybyłych oferentów.

Cenę należy podać przeciętną za 1 m³ wszystkich klas na każdy poszczególny los osobno w złotych i dziesiętnych złotego w cyfrach i słowach wraz z oświadczeniem, że oferentowi znane są warunki sprzedaży, obowiązujące w lasach państwowych, którym poddaje się bez zastrzeżeń. Nadleśnictwo zastrzega sobie, iż za jakość drewna nie daje gwarancji. Warunki sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Nadleśnictwa w godzinach urzędowych. Kupno zatwierdza Dyrekcja Lesów Państw. w Toruniu.

Państwowy Nadleśniczy.

Nadleśnictwo Państw. Wierzchlas

poczta Iwiec k/Tucholi.

SUBMISJĘ ogłoszoną na dzień **26.** października 1927 r. **odwołuje się.**

1298 Nadleśniczy Państwowy.

Wyszło z druku dzieło

„Lasy i Leśnictwo w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej".

Opracowane przez Profesora U. P. Juljana Rafalskiego.
Poleca i przyjmuje zamówienia w bardzo ograniczonej ilości
Adm. Rynku Drzewnego i Przeglądu Leśniczego.

Cena **10 zł.** prócz kosztów przesyłki
Dla naszych prenumeratorów 15% rabatu.

Państwowe Nadleśnictwo Szarłata

poczta i stacja kolejowa Łążek

sprzeda w dniu **25. października 1927 r.** o godz. 10-tej przedpoł. w oberży p. Józefa Mielewskiego w Łążku przez **licytację** około 1400 mp szczap sosnowych, 600 mp wałków jak również około 2400 mp gał. I kl. sosnowych z roku gosp. 1926/27 z leśnictw: Wydry, Skrzyniska, Smolarnia, Wygoda, Zacisze i Czarnawoda, w większych losach dla handlarzy i przemysłowców. Należytość płatna w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu przez Dyrekcję Lasów Państwowych w Bydgoszczy. 1299

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.